

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou, Ph.D., ve věci žalobce **M. P.**, bytem Dr. A. S. 431/68, H. M., zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 1056/40a, Olomouc, **o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 12. 2015, č. j. KUOK 106776/2015, ve věci přestupku,**

t a k t o :

I. Žaloba **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí, citovaného v záhlaví. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání a potvrdil

rozhodnutí Magistrátu města Přerova (dále „magistrát“) ze dne 16. 9. 2015, č. j. MMP/116975/2015/KoM. Tímto rozhodnutím byl žalobce uznán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Přestupku se měl žalobce dopustit porušením § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu tím, že dne 21. 3. 2015 ve 13.33 h v obci Přerov na pozemní komunikaci v ulici 9. května 233,4 m od výjezdu k areálu ČSAD ve směru jízdy od obce Přerov na obec Horní Moštěnice, jako řidič motorového vozidla tovární značky AUDI A6, RZ X, překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci 50 km/h, kdy mu hlídkou Policie ČR, která měla stanoviště ve směru měřených vozidel na ulici 9. května u vjezdu k areálu ČSAD, byla naměřena silničním laserovým rychloměrem MicroDigiCam LTI rychlost 74 km/h. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/h, pokud je zjištěná rychlost do 100 km/h, mu tedy byla jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 71 km/h.

[2] Za tento přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 3.500 Kč a paušální náhrada nákladů řízení ve výši 1.000 Kč.

[3] Žalobce v **žalobě** namítal, že výrok rozhodnutí magistrátu je nesrozumitelný, neboť místo údajného protiprávního jednání není dostatečně specifikováno. Podle popisu místa přestupku není možné zjistit, kde se přestupek stal. Není jasné, zda se žalobce nacházel v obci nebo mimo obec a dále jaké byly skutkové okolnosti, tj. např. hustota provozu, pohyb chodců a podobně. Advokát žalobce nemohl ani přezkoumat vhodnost výběru místa k užití rychloměru. Samotná ulice 9. května v obci Přerov je dlouhá více než 3,5 km, což je v kontextu městského prostředí, kdy se v krátkých úsecích komunikace mění dopravní značení, jakož i okolí (zástavba, pole, chodníky apod.), značná vzdálenost. Určení místa přestupku na okraji obce, kdy ulice 9. května prochází ve své části obcí Přerov a pokračuje až do obce Horní Moštěnice, a tedy prochází též místem mimo obec, je nekonkrétní. Místo spáchání přestupku musí být vymezeno tak, aby neumožňovalo záměnu s jiným místem. Vymezení „233 m od vjezdu k areálu ČSAD“ určení místa nijak nepomáhá. Advokát žalobce nenalezl poblíž pozemní komunikace žádný areál, který by byl takto označen. Z výroku rozhodnutí také není zřejmé, zda k přestupku mělo dojít ve vzdálenosti 233,4 m od areálu ČSAD ve směru na obec Přerov nebo na obec Horní Moštěnice. Jmenovaný areál nelze nalézt ani na serveru maps.google.com ani na serveru mapy.cz. Na věc podle žalobce dopadá rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 28/2010 - 56, protože i v projednávané věci bylo měřeno v bezprostřední blízkosti dopravní značky značící začátek obce a není postaveno nájisto, že měřené vozidlo se v době měření nacházelo v obci. V daném případě měla být věnována zvýšená pozornost materiálnímu aspektu přestupku a to tím spíše, že magistrát odůvodnil sankci v horní polovině zákonného rozmezí právě místem, ve kterém mělo k přestupku dojít. Navíc není jasné, kde přesně mělo k přestupku dojít. Magistrát hodnotil jako přitěžující okolnost, pro kterou stanovil o 40 % vyšší sankci peněžitě pokuty, právě místo údajného spáchání přestupku. Nelze přezkoumat, kde přestupek byl spáchán a zda se zde nachází mnoho firem a pohybují se zde chodci a je vyšší koncentrace provozu vozidel. Přitom v místě se nenachází chodníky ani žádné komunikační zóny.

[4] Dále žalobce namítal nedostatečné odůvodnění výše sankce. Podle žalobce ani jedna z užitých přitěžujících okolností nemohla být použita. Obecná míra nebezpečnosti přestupku spočívající v překročení nejvyšší povolené rychlosti je vyjádřena již v samotné skutkové podstatě a je reflektována rozmezím sankce. Takový postup správních orgánů je v rozporu se zásadou zákazu dvojího přičítání. Ani skutečnost, že nerespektování maximální dovolené rychlosti je jedna z hlavních příčin dopravních nehod s vážnými následky a má negativní vliv na bezpečnost prostředí v obci, a může mít za následek ohrožení života, nemůže být přitěžující okolností. Takové tvrzení magistrátu je nepřezkoumatelné a nepodložené. Podle žalobce 65 % nehod je způsobeno nevěnováním pozornosti řízení vozidla a 10 % špatným technickým stavem vozidla. Jde o spekulativní a účelová tvrzení magistrátu. Rovněž přitěžující okolnost, že přestupek byl spáchán na okraji obce, kde se nachází průmyslová zástavba s provozovnami mnoha firem, pohybují se zde chodci a je vyšší koncentrace provozu vozidel, nebyla nijak prokázána. V místě není ani zastávka MHD. Není ani jasné, zda se chodci mají pohybovat na pozemní komunikaci nebo v jiném místě ležícím mimo pozemní komunikaci a rovněž není zřejmé, proč by se chodci na komunikaci pohybovali zrovna v 13.33 h, když toho času zpravidla lidé pracují. Žalobce uvedl, že v době, kdy byla rychlost jeho vozidla změřena, v místě neviděl žádného chodce. Podle magistrátu je dobu možné charakterizovat jako dobu se zvýšenou hustotou provozu na pozemních komunikacích, což bylo užito jako přitěžující okolnost. Podle žalobce jde o nepodložené a neprokázané tvrzení. Jde jen o obecnou domněnku, která nemůže být přitěžující okolností. Přitěžující okolností je vždy konkrétní okolnost, která existovala v době, kdy měl být spáchán přestupek. Přitěžující okolností by pak bylo, pokud by právě toho dne, kdy žalobce místem projížděl, končila škola umístěná u předmětné pozemní komunikace, např. v 13.30 h, a proto by se v místě pohybovalo více dětí. Přitěžující okolností by též bylo, pokud by podél pozemní komunikace vedla paní učitelka skupinu 20 dětí. Není jasné, zda se magistrát telefonicky dotazoval policistů, anebo zda jde o spekulaci, či výsledek hodů pětikorunou.

[5] Dále magistrát konstatoval stav evidenční karty řidiče, ze které zjistil, že žalobce za „poměrně dlouhou dobu“ spáchal 11 přestupků, přičemž není zřejmé, zda tuto skutečnost hodnotil ve prospěch nebo v neprospěch žalobce. Magistrát hodnotil jako polehčující okolnost, že žalobce překročil rychlost pouze o 1 km/h ve vztahu k právní kvalifikaci přestupku. Magistrát naopak nehodnotil jako polehčující okolnosti ty okolnosti, které vyplývaly ze spisu, např. že protiprávní jednání žalobce nemělo žádný negativní následek, nedošlo ke škodě na zdraví či majetku, ani k přímému ohrožení osob, že přestupek byl spáchán nedbalostně atd. Žalobce přitom má právo, aby magistrát hodnotil ve prospěch ty okolnosti, které vyplývají ze spisu, a to i v případě, že zůstane sám v řízení pasivní. Proto žalobce považoval stanovenou sankci za nepřiměřenou. Ve věci neexistovala žádná skutečná přitěžující okolnost a magistrát opomenul hodnotit okolnosti polehčující, ač tyto byly ze spisu zřejmé (nezpůsobení škody, naplnění skutkové podstaty předmětného přestupku jen velmi těsně - rychlostí vyšší o 2 km/h, než v případě mírněji postihované skutkové podstaty, nedbalostní zavinění atd.). Magistrát proto měl stanovit sankci na samé

spodní hranici zákonného rozmezí. Nedůvodné zvýšení sankce o 40 % je projevem libovůle a způsobuje nezákonnost rozhodnutí.

[6] Žalobce namítal nepřezkoumatelnost rozhodnutí spočívající v jeho nesrozumitelnosti. Nesrozumitelnost je dána neurčitostí výroku napadeného rozhodnutí, kdy výrok neobsahuje uložení sankce v podobě záznamu stanoveného počtu bodů v registru řidičů. V daném případě šlo o 3 body. Podle § 77 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o přestupcích“) výrok obsahuje druh a výměru sankce. Záznam bodu do registru řidiče přitom není pouhým administrativním opatřením, nýbrž trestní sankcí, kterou je správní orgán povinen *ex lege* uložit. K povaze záznamu bodů do registru řidiče žalobce odkázal na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014 - 55. Předpokladem udělení trestní sankce je, že osoba trestaná s ním musí být srozuměna a musí se o ní dozvědět. Tak by se mělo stát uvedením sankce ve výroku rozhodnutí o přestupku.

[7] Žalobce dále namítal podstatné porušení ustanovení o správním řízení. Žalobce nebyl poučen o tom, jaká úřední osoba bude rozhodovat o odvolání, a zkrátila tak žalobce na právu namítat její podjatost. Žalobce se v odvolání domáhal sdělení totožnosti oprávněné úřední osoby, a to za účelem případného vznesení námítky podjatosti. Žádosti žalobce žalovaný nevyhověl, aniž by svůj postup jakkoli odůvodnil. Vydání napadeného rozhodnutí bylo pro žalobce překvapivé. Bylo tak zasaženo do práva žalobce na obhajobu.

[8] Výrok prvostupňového rozhodnutí neobsahoval údaj o formě zavinění. Tento výrok nabyl právní moci až dne 10. 12. 2015, a v té době již byla účinná nová právní úprava. Žalobci bylo upřeno argumentovat k formě zavinění, jako polehčující okolnosti při nedůvodnosti výše stanovené sankce, nebo navrhopvat soudní moderaci sankce. Nelze vyloučit, že zákonodárce provede změny v bodovém systému tak, že body budou udělovány pouze za přestupky spáchané úmyslně. Žalobce by se pak nemohl dovolávat výmazu záznamu bodů z bodového hodnocení řidiče, neboť z výroku rozhodnutí nevyplývá, že přestupek byl spáchán nedbalostně.

[9] Žalobce dále namítal, že ve věci neexistoval dostatek důkazů k tomu, aby byl žalobce uznán vinným z přestupku. Jediným podkladem pro rozhodnutí, který měl osvědčovat, že žalobce jel právě rychlostí 71 km/h, je záznam o přestupku (fotografie z rychloměru), která však není průkazná ve vztahu k identifikaci měřeného vozidla. Z předmětné fotografie není rozeznatelné, jaké vozidlo bylo měřeno, neboť registrační značka není čitelná. Navíc se záměrný kříž nachází částečně mimo vozidlo, a proto nelze fotografii považovat za důkazní prostředek ve vztahu k naměřené rychlosti. Pokud se záměrný kříž nachází mimo měřené vozidlo, lze učinit závěr, že měření bylo provedeno v rozporu s návodem k obsluze. Žalobce odkázal na stanovisko Českého metrologického institutu, které navrhl provést jako důkaz čtením při jednání.

[10] Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že námitka týkající se místa spáchání přestupku je vyvrácena spisovým materiálem magistrátu, ze kterého

je zřejmé, kde bylo stanoviště Policie ČR, včetně skutečnosti, že měření probíhalo směrem do centra města Přerova. To vylučuje, aby mohlo dojít k situaci, že by bylo měřeno vozidlo na okraji, anebo mimo obec. Tuto skutečnost lze dovodit i z fotografie záznamu o přestupku. Rozsudek Nejvyššího správního soudu, který žalobce uvedl, na tento případ nedopadá.

[11] Námitka ohledně absence udělených bodů ve výrokové části napadeného rozhodnutí vychází z neznalosti zákona o silničním provozu a z nesprávného výkladu této právní normy. Žalobce zřejmě nevidí rozdíl v pojmech „sankce“ ve smyslu zákona o přestupcích a „trest“ ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod a čl. 7 odst. 1 věty druhé Úmluvy. Ve své argumentaci žalobce použil pouze právní větu usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014 - 55, bez dalšího, čímž došlo ke zkreslení závěrů tohoto soudu.

[12] Jak ze zákona o silničním provozu vyplývá, body za konkrétní přestupky se udělují přestupci následně až na základě pravomocného rozhodnutí ve věci. Proto nelze udělovat body ve výrokové části rozhodnutí.

[13] Správní řád neukládá odvolacímu správnímu orgánu povinnost zasílat seznam oprávněných úředních osob účastníkovi řízení. Účastník řízení i jeho zástupce mají právo nahlížet do spisu, kde se uvedená informace nachází.

[14] Žalovanému je z úřední činnosti známo, že informace o oprávněných úředních osobách slouží obecnému zmocněnci k využití procesní strategie, kdy jsou tyto osoby obratem označovány za podjaté s cílem zpomalit, případně zastavit odvolací řízení a dosáhnout tak promlčení přestupkového jednání.

[15] Podle žalovaného oba správní orgány postupovaly v souladu se správním řádem, tedy tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Žalobce byl na svých právech krácen pouze tím, že na svá práva rezignoval.

[16] Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 9. 12. 2015 – s přihlédnutím ke specifickým daného řízení, popsáním v další části rozsudku.

[17] Ve vztahu k souzené věci soud zjistil **ze správního spisu** z oznámení přestupku ze dne 9. 4. 2015, že žalobce spáchal přestupek tak, jak bylo uvedeno v úvodní části odůvodnění tohoto rozsudku. Měření bylo provedeno silničním radarovým rychloměrem MicroDigiCam LTI. V místě je nejvyšší povolená rychlost 50 km/h. Žalobce požadoval přestupek poslat do správního řízení. Oznámení o přestupku řidič pouze podepsal, nevyjádřil se do něj.

[18] Podle záznamu z rychloměru byl přestupek spáchán na ulici 9. května 233,4 m od ČSAD Přerov. Podle ověřovacího listu byla zkouška rychloměru provedena dne 5. 12. 2014. Rychloměr jako stanovené měřidlo byl ověřen a doba platnosti ověření končila dne 4. 12. 2015.

[19] Podle úředního záznamu Policie ČR ze dne 22. 3. 2015 předmětné vozidlo bylo od naměření až po jeho zastavení ve stálém vizuálním kontaktu s hlídkou policie a po tuto dobu nikde nezastavilo, neodbočilo, a proto je vyloučena jakákoliv záměna vozidla. Měření probíhalo na vjezdu do areálu ČSAD.

[20] Podle úředního záznamu ze dne 21. 3. 2015 policista sdělil žalobci, že za přestupek jsou 3 body, bloková pokuta do 2.500 Kč a jedná se o sledovaný přestupek. Žalobce odpověděl, že má už bodů dost, a že nebude riskovat to, aby přišel o řidičský průkaz, a požádal o správní řízení. Vozidlo bylo od okamžiku změření až po zastavení ve vizuálním kontaktu hlídky a ve vozidle se nacházel pouze žalobce.

[21] Příkazem ze dne 25. 5. 2015 byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku. Po podání odporu přistoupil magistrát k ústnímu projednání přestupku.

[22] Rozhodnutím ze dne 16. 9. 2015 byl žalobce uznán vinným ze spáchání předmětného přestupku a byla mu uložena pokuta v částce 3.500 Kč. Magistrát popsal svá skutková zjištění z jednotlivých podkladů a provedených důkazů, a dospěl k závěru o spáchání přestupku a k tomu, že žalobce překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 21 km/h. Při ukládání sankce a její výměry magistrát přihlédl k závažnosti přestupku, ke způsobu jeho spáchání a míře zavinění, jakož i k osobě pachatele. V daném případě přihlédl magistrát zvláště k míře nebezpečnosti a závažnosti přestupku, kdy překročením nejvyšší dovolené rychlosti v obci může dojít k ohrožení života, zdraví nebo majetku řidiče či jiných osob. Nerespektování maximální dovolené rychlosti je jedna z hlavních příčin dopravních nehod s vážnými následky, má negativní vliv na bezpečnost prostředí v obci a může mít za následek ohrožení života, zdraví, majetku řidiče či jiných osob. Přestupek byl spáchán na okraji obce, kde se nachází průmyslová zástavba s provozovny mnoha firem, pohybují se zde chodci a je zde vyšší koncentrace provozu vozidel. Dobu je možné charakterizovat jako dobu se zvýšenou hustotou provozu na pozemních komunikacích. Z pořízeného výpisu evidenční karty osoby obviněného, který byl uzavřen ke dni 18. 5. 2015, vyplynulo, že v seznamu přestupků má evidováno celkem 11 záznamů o přestupcích, a z toho poslední tři jsou z let 2014 a 2015, vyřízeny uložením blokové pokuty, ostatní jsou staršího data. Držitelem řidičského oprávnění skupiny B je žalobce od roku 1999, tedy poměrně dlouhou dobu. Po přihlédnutí k hodnotě překročení nejvyšší dovolené rychlosti, kdy byla rychlost ve stanoveném rozmezí překročení v obci o více než 20 km/h, překročena o 1 km/h, tedy těsně u stanoveného rozmezí, správní orgán uložil sankci ve výši 3.500 Kč, tedy v dolní polovině možného sankčního rozpětí.

[23] Blanketní odvolání žalobce ve stanovené lhůtě nedoplnil, ani po uplynutí této lhůty. V odvolání žalobce požádal žalovaného, aby ho před vydáním rozhodnutí

poučil o tom, kdo bude ve věci rozhodovat, aby případně mohl namítat podjatost této osoby.

[24] V rozhodnutí napadeném žalobou žalovaný popsal předcházející správní řízení a zdůraznil, že do vydání tohoto rozhodnutí nebylo blanketní odvolání doplněno. Proto žalovaný přezkoumal odvoláním napadené rozhodnutí v celém rozsahu. Přitom vycházel z oznámení přestupku, které je neopakovatelným a neodkladným důkazem pořízeným zasahujícími policisty, sepsaným na místě. Do něj se žalobce nevyjádřil, pouze jej podepsal. Dále vycházel žalovaný z úředních záznamů a záznamu o přestupku, kde je zaznamenáno místo měření, naměřená rychlost vozidla řízeného žalobcem, registrační značka měřeného vozidla, včetně fotodokumentace změřeného vozidla. Je přiložen ověřovací list s platností do 4. 12. 2015. Přestupkový spis byl doplněn o výpis z evidenční karty řidiče, ve které má žalobce 11 záznamů a jeho aktuální stav bodového hodnocení ke dni 18. 5. 2015 byl 8 bodů. Na základě takto shromážděných podkladů dospěl žalovaný k závěru, že byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a je zcela zřejmé, že se žalobce předmětného přestupku dopustil. Žalovaný přezkoumal uloženou sankci a dospěl k závěru, že byla uložena v souladu s § 125c odst. 4 písm. e) zákona o silničním provozu uprostřed zákonem stanoveného rozpětí a je přiměřená míře závažnosti přestupku a jeho společenské nebezpečnosti. Magistrát při stanovení sankce přihlédl správně ke kritériím stanoveným v § 12 odst. 1 zákona o přestupcích.

[25] Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

[26] K zániku odpovědnosti za přestupek podle § 20 odst. 1 zákona o přestupcích nedošlo, neboť přestupek byl spáchán 21. 3. 2015 a napadené rozhodnutí žalovaného nabylo právní moci dne 10. 12. 2015.

[27] Skutková podstata přestupku podle účinné právní úpravy existuje i ke dni vydání rozsudku, a to včetně shodné právní úpravy sankcí, proto posuzoval souzenou věc podle hmotněprávní úpravy účinné v době spáchání přestupku v souladu s § 7 odst. 1 zákona o přestupcích.

[28] Námitka nesprávného označení místa spáchání přestupku je nedůvodná.

[29] Podle úředního záznamu Policie ČR ze dne 22. 3. 2015, který byl proveden jako důkaz u jednání dne 13. 8. 2015 a který byl u tohoto jednání zmocněnci žalobce předán v kopii, měření probíhalo v Přerově na ulici 9. května u vjezdu do areálu ČSAD ve směru na obec Horní Moštěnice. Popis v úředním záznamu a záznamu z rychloměru doplňuje fotografie v záznamu z rychloměru. Na této fotografii je jasně zřetelné pozadí za vozidlem (dopravní značení, plechová ohrada, osvětlení, konstrukce v areálu, budovy, zeleň atd.).

[30] Dle § 77 zákona o přestupcích platí, že výrok rozhodnutí o přestupku, jímž je obviněný z přestupku uznán vinným, musí mj. obsahovat též popis skutku s označením místa a času jeho spáchání, vyslovení viny, druh a výměru sankce. Ostatně, žalobce nenamítá, že by skutek mohl být zaměněn s jiným, což je hlavním

účelem dostatečně přesného vymezení místa (stejně jako času a způsobu spáchání). Jak vymezil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 28. 5. 2015, č. j. 9 As 291/2014 – 39, smyslem přesného vymezení skutku ve výroku rozhodnutí je, *...aby sankcionované jednání nebylo zaměnitelné s jiným jednáním. V rozhodnutí, jímž se trestá za spáchaný přestupek, je nezbytné postavit najisto, za jaké konkrétní jednání je subjekt postižen. To lze zajistit jen dostatečnou konkretizací údajů, které skutek charakterizují. Taková míra podrobnosti je nezbytná pro celé řízení, a to zejména pro vyloučení překážky litispendence, dvojího postihu pro týž skutek, pro vyloučení překážky věci rozhodnuté, pro určení rozsahu dokazování a pro zajištění řádného práva na obhajobu.*

[31] Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 28. 5. 2015, č. j. 9 As 291/2014 – 39, uvedl, že místo spáchání přestupku lze vymezit např. za pomoci uvedení čísla popisného budovy v blízkosti místa spáchání přestupku, popř. zmíněním v blízkosti stojícího dominantního objektu či za pomoci souřadnic GPS, přičemž vadou výroku není ani neuvedení směru jízdy vozidla. Ve věci sp. zn. 5 As 88/2016 Nejvyšší správní soud akceptoval označení místa spáchání přestupku *„na pozemní komunikaci v Hradci Králové v ul. Pražská (v blízkosti kostela)“* s odkazem, že žalobci i soudu v Hradci Králové je známo, jaké jsou místní poměry.

[32] Z rozhodovací činnosti Nejvyššího správního soudu lze poukázat rovněž na rozsudek ze dne 21. 12. 2016, č. j. 1 As 248/2016 – 31, podle kterého je dostatečné označení přestupku ve výroku takto: *„Dne 21. 11. 2014 ve 20:35 na silnici I. tř. č. 26 v obci Březí ve směru na obec Dražnov, jako řidič motorového vozidla Volvo V70, RZ ... za jízdy držel v ruce hovorové zařízení.“*

[33] V daném případě nadto šlo o přestupek, kdy byl žalobce stavěn hlídkou Policie ČR bezprostředně po jeho spáchání a byl policisty ztotožněn podle žalobcem předložených dokladů pro provoz a řízení vozidla. Navíc podle podkladů rozhodnutí měli policisté žalobce a jeho vozidlo neustále v dohledu. Ze všeho uvedeného je zjevné, že nemohlo dojít k záměně přestupku ani řidiče a že žalobce si byl dobře vědom, jaké bylo místo spáchání přestupku. V úředních záznamech je stanoveno jasně, že přestupku se žalobce dopustil 233,4 m od vjezdu do areálu ČSAD. Konec obce je od tohoto místa ve vzdálenosti mnoha stovek metrů. Magistrát ve svém rozhodnutí uvedl, že jde o místo průmyslové zástavby s provozovnami mnoha firem, pohybují se zde chodci a je zde vyšší koncentrace provozu vozidel. Správní orgány na základě provedených důkazů a místních znalostí neměly pochybnosti o tom, že přestupek byl spáchán v obci v místě s vyšším výskytem osob i vozidel a že byla naplněna skutková podstata přestupku i jeho materiální stránka. S tímto hodnocením se soud ztotožňuje.

[34] Neopodstatněná je námitka, že nebyla dostatečně odůvodněna výše sankce.

[35] Podle § 12 odst. 1 zákona o přestupcích *při určení druhu sankce a její výměry se přihlédne k závažnosti přestupku, zejména ke způsobu jeho spáchání*

a jeho následkům, k okolnostem, za nichž byl spáchán, k míře zavinění, k pohnutkám a k osobě pachatele, zda a jakým způsobem byl pro týž skutek postižen v disciplinárním řízení.

[36] Magistrát přihlédl při uložení sankce k tomu, že přestupek byl spáchán v obci, kde může dojít k ohrožení života, zdraví nebo majetku řidiče a jiných osob. Nerespektování maximální dovolené rychlosti je jednou z hlavních příčin nehod s vážnými následky, má negativní vliv na bezpečnost v obci. Přestupek byl spáchán na okraji obce v místě průmyslové zástavby, kde se nachází provozovny mnoha firem, pohybují se zde chodci a je zde vyšší koncentrace provozu vozidel. Doba spáchání přestupku je doba se zvýšenou hustotou provozu na pozemních komunikacích. Žalobce má v evidenční kartě řidiče zaznamenáno 11 přestupků, z toho poslední tři jsou z let 2014 a 2015, vyřízeny uložením blokové pokuty. Žalobce je řidičem od roku 1999, tedy poměrně dlouho dobu. Žalobce jel rychlostí 71 km/h, překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o více než 20 km/h, avšak v této skutkové podstatě jen o 1 km/h. Proto magistrát uložil pokutu v dolní hranici sazby (3.500 Kč v rámci rozpětí 2.500 Kč až 5.000 Kč).

[37] Žalovaný se ztotožnil se závěry magistrátu.

[38] Podle krajského soudu správní orgány kritériím stanoveným v § 12 odst. 1 zákona o přestupcích při ukládání sankce plně dostaly. Okolnosti spáchání přestupku byly popsány dostatečně, podrobně a jsou pro posouzení sankce relevantní. Odpovídají také běžné praxi správních orgánů. Magistrát vzal za podklad svého rozhodnutí úřední záznamy a fotografii vozidla a místa spáchání přestupku. Zmocněnec žalobce byl s podklady rozhodnutí seznámen dne 13. 8. 2015 a převzal kopie požadovaných částí správního spisu (téměř celý). Takový postup je zcela v souladu se správním řádem, zákonem o přestupcích i judikaturou (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 8. 2013, čj. 1 As 45/2013 – 37, ze dne 2. 5. 2013, čj. 3 As 9/2013 – 35, nebo čj. 2 As 121/2011 – 90 a zejména sp. zn. 10 As 206/2014). Proto je lichá i námitka žalobce, že přestupek nebyl ve správním řízení prokázán žádným důkazem. V případě měření rychlosti postačuje automaticky pořízený záznam z rychloměru, doplněný o úřední záznamy policistů. Na fotografii je vozidlo zcela jasně vidět, včetně registrační značky. Jasně je vidět i místo spáchání přestupku, kdy je za vozidlem vidět oplocení, budovy, osvětlení a průmyslová zástavba. Není pravdou, že záměrný kříž je mimo vozidlo. Naopak, záměrný kříž má střed u vnitřního okraje předního světla vozidla. Pokud by záměrný kříž nebyl správně nastaven, snímek z rychloměru by nebyl vůbec proveden, protože rychloměr je takto technicky nastaven. Pokud žalobce nesouhlasil s výsledky měření, v takové situaci v souladu s § 11 odst. 4 zákona č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů, byl oprávněn vyžádat si ověření nebo kalibraci měřidla a vydání osvědčení o výsledku. Takový důkaz by byl relevantním důkazem pro provádění dalšího přezkumu a případného dokazování. Nadto soud poukazuje na to, že měření samotné je svou povahou technický úkon, pořízený automaticky a z toho je nutno vycházet (v této souvislosti srov. rozsudek zdejšího soudu ze dne 2. 11. 2011, č. j. 76 A 1/2011 - 35, a navazující rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2013, č. j. 4 As 17/2012 - 36).

[39] Soud se rovněž ztotožnil s názorem správních orgánů, že fotografií bylo prokázáno a dále je jim známo, jaké jsou poměry v místě spáchání přestupku, zejména zástavba, množství provozoven, pohyb chodců apod. a že jde o použitelnou místní znalost správních orgánů. Soud přitom poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2016, č. j. 5 As 88/2016 – 39, podle kterého *krajský soud uvádí, na základě čeho dospěl k takovému závěru, neboť uvedl, že je mu dané místo dobře známo na základě znalostí místních poměrů. Krajský soud má své sídlo v Hradci Králové, je proto zřejmé, že mu zjevně může být známo, jaké dominanty se na ulici Pražské v městě, v němž sídlí, nacházejí, a to ve stejném rozsahu jako např. obyvatelům tohoto města. Z uvedeného pohledu se proto jedná o obecně známou skutečnost, kterou je třeba rozumět takovou skutečnost, která je známa širšímu okruhu osob. Tvrdí-li pak stěžovatel, že on sám nedisponuje danou místní znalostí, jde o tvrzení nevěrohodné a zjevně účelové již s ohledem na skutečnost, že jako adresu svého bydliště uvádí Hradec Králové (viz záhlaví tohoto rozsudku).* Tutéž argumentaci lze uplatnit i v posuzovaném případě. Žalobce má bydliště v Horní Moštěnici, tedy velmi blízko místu spáchání přestupku. Ostatně, sám žalobce v žalobě připomíná, že ulice 9. května, kde byl přestupek spáchán, prochází Přerovem a vede až do obce Horní Moštěnice.

[40] K hodnocení osoby žalobce a poukazu magistrátu, že spáchal za poměrně dlouhou dobu 11 přestupků, soud upřesňuje, že magistrát uvedl celkový počet zaznamenaných přestupků a podotkl, že pouze tři přestupky byly spáchány v letech 2014 a 2015 a byly vyřízeny blokovou pokutou a ostatní přestupky jsou staršího data. Z toho je zjevné, že k pokutě ve výši v dolní hranici stanoveného rozmezí magistrát přistoupil právě proto, že v poslední době žalobce spáchal pouze málo přestupků a navíc nižší závažnosti, neboť bylo možné je vyřídit pouze ve zkráceném řízení, tj. v blokovém řízení.

[41] Soud považuje s ohledem na výše uvedené uloženou pokutu za přiměřenou spáchanému přestupku a nezjistil při jejím stanovení překročení mezí nebo zneužití správního uvážení a důvod k jejímu zrušení ve smyslu § 78 odst. 1 s. ř. s.

[42] Námitka žalobce, že nebylo přihlédnuto k polehčující okolnosti – že nedošlo ke škodě na zdraví či majetku, soud zdůrazňuje, že v posuzovaném případě šlo o přestupek ohrožovací, nikoli poruchový. Ohrožovací přestupky jsou škodlivé již tím, že vytvářejí nebezpečnou situaci, aniž by muselo dojít ke konkrétním škodlivým důsledkům.

[43] Námitka, že napadené rozhodnutí je nesrozumitelné pro absenci bodového postihu ve výroku, je nedůvodná.

[44] Ve výroku přezkoumávaných rozhodnutí správního orgánu I. i II. stupně skutečně není uveden bodový postih. Podle § 77 zákona o přestupcích výrok rozhodnutí o přestupku, jímž je obviněný z přestupku uznán vinným, musí

mj. obsahovat též popis skutku s označením místa a času jeho spáchání, vyslovení viny, druh a výměru sankce.

[45] V projednávaném případě bylo předmětem přezkumu rozhodnutí o přestupku, nikoli bodové hodnocení žalobce. Žádným právním předpisem není stanoveno, že by v rozhodnutí o přestupku měl být uveden údaj o bodovém hodnocení řidiče. Z tohoto hlediska napadené rozhodnutí v testu zákonnosti obstálo.

[46] Nad rámec rozhodnutí soud konstatuje, že by bylo výrazem dobré správy, kdyby řidiči byli informováni o bodovém postihu jakoukoli (přezkoumatelnou) formou, avšak zákonodárce takovou povinnost neuložil ani policistům při zjištění přestupku či projednání věci v blokovém řízení, ani tuto povinnost zákonodárce neuložil správním orgánům v řízení, jehož výsledkem je rozhodnutí o přestupku. Neexistuje ani taková informační povinnost následující ukončené řízení o přestupku. Je tak možné, že se řidiči o odečtech bodů ve svém hodnocení do vyčerpání stanoveného počtu bodů prakticky vůbec nedozví. Ani z žalobcem citované judikatury nelze dovodit povinnost správních orgánů sdělit žalobci při projednávání a rozhodnutí o přestupku stav jeho bodového hodnocení.

[47] Zákonná povinnost informovat řidiče o bodovém postihu tak zůstává pouze v rukách zákonodárce a nyní existuje pouze představa, jak by mohlo právo v lepší podobě vypadat (*de lege ferenda*).

[48] Lichá je námitka, že došlo k porušení zákona a práva na obhajobu tím, že žalobci nebylo sděleno, která oprávněná úřední osoba bude rozhodovat o jeho odvolání a on tak nemohl vznést námitku podjatosti.

[49] Podle správního spisu žalovaného byla určena oprávněná úřední osoba dne 18. 11. 2015, jak je uvedeno v úředním záznamu ze dne 18. 11. 2015. Žalobce mohl kdykoli nahlédnout do spisu a jméno této osoby zjistit. Během celého správního řízení ani během celého soudního řízení správního žalobce nevzněl námitku podjatosti ani nevzněl žádnou námitku, pro které by bylo možné usuzovat na možnou podjatost nebo vadu mající vliv na zákonnost postupu správních orgánů a právo žalobce na obhajobu.

[50] Nedůvodná je námitka, že nezákonnost způsobuje neuvedení formy zavinění ve výroku napadených rozhodnutí. Forma zavinění jakožto obligatorní znak výroku rozhodnutí o přestupku byla zavedena do § 77 zákona o přestupcích s účinností od 1. 10. 2015. Rozhodnutí magistrátu bylo vydáno dne 16. 9. 2015, proto magistrát nebyl povinen formu zavinění ve výroku uvádět.

[51] Žalobce při jízdě v obci překročil rychlost o 42 %, tedy téměř o polovinu, a naplnil všechny znaky přestupku.

[52] Závěrem soud shrnuje, že správní orgány zjistily správně skutkový stav, vybraly správně právní předpisy, pod které jej subsumovaly a z toho vyvodily

v souladu se zákonem správné skutkové i právní závěry, se kterými se soud ztotožnil.

[53] Úspěšný žalovaný žádné náklady řízení nepožadoval a soud ze spisu žádné nezjistil, proto mu je nepřiznal, a neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, to vše podle § 60 odst. 1 s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 28. srpna 2017

Za správnost vyhotovení:
M. Ch.

JUDr. Martina Radkova, Ph.D., v. r.
samosoudkyně